

РЕШЕНИЕ

№ 925

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елизабет Петрова

Членове: Катерина Рачева
Мария Райкинска

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Елизабет Петрова Въззивно гражданско дело
№ 20221000501047 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение от 10.12.2021г, постановено по гр.д. № 9568/2019г СГС, ИГО, 7-ми състав е осъдил Ц. М. С. да заплати на Кредитна къща Еврокомерс ЕООД на осн. чл.55, пр.3 от ЗЗД сумата от 25 000лв, като получена на отпаднало основание, след унищожаване на договор за заем с нотариално удостоверени подписи от 19.02.2013г, ведно със законната лихва върху сумата като е отхвърлил предявените иск за сумата до 50 000лв. Със същото решение съдът е отхвърлил насрещния иск от Ц.С. против Кредитна къща Еврокомерс ЕООД за заплащане на сумата от 23 325лв, представляваща разликата между присъдената в полза на С. сума по обратен изпълнителен лист и реалната пазарна цена на неговата 1/2ид.ч. от апартамент № *, в ж.к ***, бл.***,вх.*, ет.* в гр. ***, с която ищецът се е обеднил, а ответникът се е обогатил. С решението си съдът е възложил разноските по делото съобразно изхода от спора и доказаните разноси от страните.

Решението на СГС е обжалвано с въззивни жалби и от двете страните в процеса.

Въззивникът ищец по първоначалния иск Кредитна къща Еврокомерс ЕООД обжалва решението в частта, с която е отхвърлен първоначалният иск, поради

необоснованост. Моли решението на СГС да бъде отменено в обжалваната част и предявеният иск да бъде уважен изцяло.

Въззивникът Ц.С., представляван от адв. Д., обжалва решението в частта, с която е осъден да заплати 25 000лв, както и в частта, с която е отхвърлен предявения от него насрещен иск. Поддържа, че в посочените части решението е незаконосъобразно. Поддържа, че съдът е допуснал процесуални нарушения - не е разпределена доказателствената тежест, не са обсъдени доводите и доказателствата, посочени от ответника. Поддържа, че не е съобразено възражението му за погасяване на вземането на ищеца чрез извършеното принудително изпълнение. Поддържа, че съдът не е обсъдил оспорването от страна на ответника на изслушаната СТЕ и не е обсъдил тази експертиза с представени по делото доказателства от ответника. Поддържа, че съдът не е обсъдил изслушаните свидетелски показания. Поддържа, че на осн. чл.34 от ЗЗД ищецът по първоначалния иск също дължи връщане на полученото по унищожения договор. Поддържа, че неправилно СГС е тълкувал разпоредбата на чл.58 от ЗЗД. Поддържа още, че незаконосъобразно съдът е отхвърлил и предявения насрещен иск. Поддържаните оплаквания касаят неправилно приложение на материалния, процесуалния закон и необоснованост на съдебното решение . Въззивникът моли решението на СГС да бъде отменено в обжалваните части , предявеният първоначален иск да бъде изцяло отхвърлен, а насрещният- изцяло уважен.

Страните са депозирали писмени отговори на въззивната жалба на насрещната им страна, с които оспорват жалбата.

В о.с.з. въззивникът Кредитна къща Еврокомерс ЕООД, представлявано от адв. Г. поддържа своята жалба и оспорва жалбата на насрещната страна. Моли жалбата на първоначалния ищец да бъде уважена. Претендира разноски, съобразно списък по чл.80 от ГПК, който представя.

Въззивникът депозира писмени бележки по делото, в които сочи, че сумата, която е била събрана по издаден в негова полза ИЛ е била предмет на принудително изпълнение по издаден в полза на С. обратен ИЛ. Сумата е взета от сметките на дружеството. Соци, че правилно съдът е подвел фактите под съответната материалноправна разпоредба, но изводите му са необосновани. Счита, че предявеният първоначален иск е доказан по основание и размер изцяло. Счита, че правилно СГС е отхвърлил насрещния иск, поради липса на обогатяване на дружеството.

Въззивникът Ц. М. С. се представлява от адв. Д., който поддържа своята въззивна жалба и оспорва тази на Кредитна къща Еврокомерс ЕООД. Възражава, че вземането на първоначалния ищец е погасено чрез принудително изпълнение. Моли решението на СГС да бъде потвърдено в отхвърлителната част на първоначалния иск. Претендира разноски по делото, съобразно списък по чл.80 от ГПК, който представя.

Въззивникът Ц.С. депозира писмена защита по делото, в която поддържа, че СГС

е допуснал нарушения на процесуалните правила във връзка с разпределение на доказателствената тежест и обсъждане на възраженията и становищата на страните. Поддържа, че липсват мотиви относно оспорванията на заключението на в.л. Д. и относно изслушания свидетел Н.. Оспорва изводите на съда, изложени по първоначалния иск като необосновани. Сочи, че на осн. чл.34 от ЗЗД всяка страна по унищожяема сделка следва да върне полученото, поради което и дружеството- ищец дължи връщане на полученото по сделката. Поддържа, че при решаване на казуса следва да намери приложение разпоредбата на чл.58 от ЗЗД, тъй като ищецът може само формално да е дееспособен, а практически да е недееспособен. Развива съображения за неправилност на решението на СГС, в частта, с която е отхвърлен насрещния иск. Поддържа, че е налице състава на чл.59 от ЗЗД за уважаване на този иск изцяло.

Софийският апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата. Съгласно разпоредбата на чл.269,изр.2 от ГПК по отношение на правилността на първоинстанционното решение въззивният съд е обвързан от посоченото от страната във въззивната жалба, като служебно има правомощие да провери спазването на императивните материалноправни разпоредби, приложими към процесното правоотношение. В този смисъл са дадените указания по тълкуването и приложението на закона от ВКС с ТР № 1/2013г по т.д. №1/2013г на ОСГТК- т.1.

Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е частично неправилно по съображения изложени във въззивната жалба на ищеца по първоначалния иск и следва да бъде частично отменено по следните съображения:

По делото се установява от фактическа и правна страна следното :

По делото не е спорно, а и се установява от представения договор за заем от 19.02.2013, сключен между Кредитна къща Еврокомерс ЕООД като заемодател и Ц.С. като заемополучател, че заемодателят е предоставил на заемателя паричен заем от 50 000лв при договорени условия. Договорът е двустранно подписан, с нотариално заверени подписи.

Не е спорно, а и се установява от представено преводно нареждане, че ищцовото дружество е превело на 19.02.2013г на ответника С. сумата от 50 000лв, на посочено основание- договор за заем от 19.02.2013г.

Установява се, че Кредитна къща Еврокомерс ЕООД се е снабдило с ИЛ, по реда

на чл.417 от ГПК по ч.гр. д. № 29737/2013 г. на СРС, I ГО, 28 състав за събиране на сумата от 50 000лв - главница по Договор за заем , ведно със законна лихва от 11.07.2013 г и сумата 2 000лв- разноски в заповедното производство.

Въз основа на издадения ИЛ е образувано изп. дело № 20138460400780 по описа на ЧСИ О. М. с рег.№ *** . Видно от издаденото удостоверение по изп.д. № 20138460400780 по делото е извършена публична продажба на ипотекиран имот , от която са събрани 59002.10лв. Сумата е разпределена от ЧСИ , като на вискателят Кредитна къща Еврокомерс ЕООД са изплатени 53 350лв., от които 350лв – разноски, 1000лв. - за погасяване разноски на вискателя за адвокатско възнаграждение, 2000лв. – за разноски по ч.гр. д. № 29737/2013г на СРС, I ГО, 28 състав, 50 000лв. – за цялото плащане на главницата. Съдебният изпълнител е приел, че изнесеният на публична продажба недвижим имот е бил в режим на съсобственост между Ц.С. и ипотекарния длъжник Д. Х. като всеки от тях притежавал $\frac{1}{2}$ ид. част от имот, поради което от имуществото на С. са събрани и изплатени в полза на вискателя Кредитна къща Еврокомерс ЕООД половината от посочените суми, а именно: 175 лв- за разноски, 500 лв - за погасяване на разноски на вискателя за адвокатско възнаграждение , 1000лв. – за изплащане на вземането за разноски по ч.гр. д. № 29737/2013 г. на СРС, I ГО, 28 с-в, 25 000лв. – за изплащане на $\frac{1}{2}$ част от дължимата главница, цялата в размер на 50 000лв.

Видно от преводно нареждане от 16.01.2015г ЧСИ М. е превел по сметка на Кредитна къща Еврокомерс ЕООД сумата от 53 350лв по изп.д. № 780/2013г с длъжник Ц.С..

Установява се още, че след постъпило възражение по чл.414 от ГПК Кредитна къща Еврокомерс ЕООД е предявило срещу Ц. С. пред Софийски градски съд иск с правно основание чл.422,ал.1 вр. чл.415, ал.1 от ГПК във вр. чл.240 ЗЗД за установяване съществуването на вземането по договор за заем, заявено по гр.д. № 29737/2013г по описа на СРС, 28 състав.

Образувано е гр. дело № 1384/ 2014 г по описа на СГС, ГО, I-6 състав. Срешение от 19.12.2016 г е отхвърлен изцяло иска на Кредитна къща Еврокомерс ЕООД срещу Ц.С. за установяване вземането на ищеца по договор за заем от 19.02.2013г с нотариално заверени подписи , за която сума е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 29737/2013г по описа на СРС. Съдът е приел за основателно възражение по чл.31 от ЗЗД, направено от ответника в това производство С., поради установеното в иския процес обстоятелство, че към момента на подписване на договора 19.02.2013г ответникът е страдал от психично разстройство, което му е пречело да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Решението на СГС е влязло в сила на 09.07.2018г.

Видно от представения обратен изпълнителен лист от 21.09.2018г по гр. дело №

1384/ 2014 г по описа на СГС, съдът е съобразил, че сумите за които е издаден ИЛ по ч.гр.д. № 29737/2013г по описа на СРС са недължими и е осъдил Кредитна къща Еврокомерс ЕООД да върне на Ц.С. сумата от 26 675 лв, платена по изпълнително дело № 20138460400780 по описа на ЧСИ О. М., както и сумата 2076.62лв, равняващи се на таксите по изпълнителното производство .

На 03.09.2018г. по гр. дело № 1384/ 2014 г. по описа на СГС, ГО, I-6 състав, в полза на Ц.С. е издаден също изпълнителен лист за сумата 2 790лв. разноски направени от ответника в първоинстанционното производство, както и за сумата 2640 лв, разноски присъдени с въззивното решение по гр.д.№1713/2017г. по описа на САС.

Видно от удостоверение от 13.09.2019г , изд. по изп.д. №20197810400339 по описа на ЧСИ Г. Дичев, делото е образувано по издадените два ИЛ в полза на Ц.С. . По делото на 10.06.2019г е изпратена ПДИ до Кредитна къща Еврокомерс ЕООД, с която длъжникът е поканен на осн. чл.428, ал.1 ГПК в двуседмичен срок доброволно да заплати сумата 28 751. 62лв- главница ведно със законната лихва върху сумата, считано от 30.12.2014г до плащането, 5430 лв съдебни разноски и 3 981.21 лв. такси. ЧСИ Д. удостоверява, че по изп.д. №20197810400339 от наложен запор върху банковите сметки на длъжника Кредитна къща Еврокомерс ЕООД са постъпили 51 245. 04лв, които не са разпределени към моментана издаване на удостоверението.

В о.с.з. на 19.10.2021г е изслушано в.л. Т. Д., изготвила заключение по СТЕ , от което се установява, че към 14.04.2014г. пазарната стойност на апартамент № 6, продаден на публична продажба от ЧСИ М., възлиза на сумата от 72 000лв.

В о.с.з. на 29.06.2021г е изслушан свид. Д. Н. , познат на ответника С. , който установява, че познава ответника от години Установява, че ответникът е получавал кризи през 2012г – 2013г, при които трябвало да приема медикаменти. По време на тези кризи , според свидетеля, ответникът бил видимо превъзбуден. Според свидетелят ответникът имал нездрав вид. Според свидетелят ответникът не бил в добро имуществено състояние, налагало се той да му плаща обеда. Установява, че ответникът получавал заеми от сестра си. Установява, че жилището на ответника било голямо, пълно с книги. Не установява промени във финансовото положение на ответника.

Останалите събрани по делото доказателства не са необходими за изясняване на факти, относими към спора, предмет на делото.

Съдът е сезиран с иск за заплащане на сума, която според твърденията на ищеца в исковата молба , ответникът е получил на отпаднало основание, с правна квалификация на предявеният иск по чл.55, ал.1, пр.3 от ЗЗД. Твърдението на ищеца в ИМ е, че е предоставил на ответника сума в заем, а заемният договор е обявен за унищожаван, поради което ответникът дължи връщане на получената сума като такава получена на отпаднало основание.

Ответникът , в отговора на ИМ, навежда възражения за това, че заемната сума е

заплатена от ответника на ищеца чрез изпълнение, проведено от ЧСИ М., като на ищеца са преведени 53 350лв, от които 50 000лв за цялостно погасяване на главницата. Прави възражение за изтекла погасителна давност на вземането на ищеца. Възражава, че по отношение на вземането на ищеца следва да се приложи чл.58 от ЗЗД, а по делото не се установява какво е отишло в негова полза. Поддържа, че с решението на СГС по гр.д. № 1384/2014г е признато, че ответникът е недееспособен. С отговора на ИМ Ц.С. предявява и насрещен иск, като твърди, че Кредитна къща Еврокомерс ЕООД се е обогатило със сумата от 23325лв, получена при принудителното изпълнение, с която сума ищецът по НИ се е обеднил поради продаването на имота му на по-ниска цена.

Пред настоящата инстанция Ц.С. поддържа още, че Кредитна къща Еврокомерс ЕООД следва също да върне полученото по унищожената сделка на осн. чл.34 от ЗЗД, че ищецът дружеството дължи връщане на С. на ½ ид.ч. от продадения имот или парично обезщетение като равностойност на дължимата престация. Поддържа и развитото възражение за приложение на чл.58 от ЗЗД, както и предявения насрещен иск.

С оглед развитите оплаквания във въззивната жалба на Ц. С. настоящата съдебна инстанция е разпределила доказателствена тежест по отношение на факти, за които въззивникът поддържа, че не му е указана тежестта за доказване.

С определението си по чл.267 от ГПК съдът е посочил, че страната не е изпълнила задължението си по чл. 127,ал.2 и чл.131, ал.3 от ГПК. Това е така, защото страната е посочила доказателства, които представя, но не е посочила кой твърдящ факт с кое от представените доказателства установява. По този начин, като съдът посочи факти, които според него са останали неподкрепени от доказателства, може с определението си по чл.267 от ГПК да се произнесе по факти, които страната смята за доказани с представени от нея доказателства, а съдът сочи като такива без доказателства. По този начин съдът предварително, преди акта си по същество, би посочил своето убеждение по доказаните факти по делото. Смисълът на чл.146, ал.2 от ГПК е съдът само въз основа на твърденията на страната за факти и доказателства към тях да посочи кои факти се явяват неподкрепени от доказателства. В този смисъл страната следва след твърдението си даден факт да посочи и конкретното доказателство, доказващо твърдения факт, което по делото не е сторено. Ето защо и съдът е посочил в своето определение по чл.267 от ГПК, че не може да изпълни разпоредбата на чл.146, ал.2 от ГПК и същото е потвърдил с протоколно определение от 19.05.2022г.

По отношение на първоначалния иск

По делото съдът приема за установено, че страните са били обвързани от договор за заем, по който договор ищецът- заемодател е бил изправна страна и е предоставил на заемополучателя договорената заемна сума от 50 000лв, като не се спори, че ответникът- заемополучател не е върнал доброволно взетата в заем сума.

На съществуващото към онзи момент договорно основание ищецът- заемодател е поискал връщане на заемната сума чрез депозиране на заявление за издаване на заповед за изпълнение и ИЛ и чрез иск по чл.415 вр. чл.422,ал.1 от ГПК. Съществуването на договорното основание за връщане на заемната сума е отречено от СГС с влязло в сила решение по гр.д. № 1384/2014г. С отричането на договорното основание за връщане на предадената от ищеца на ответника сума се отрича и основанието, ако ищецът е получил изпълнение по претенцията си, основана на договорното правоотношение, да задържи полученото на това основание.

Това е така, защото унищожаването на договора за заем на основание чл. 31, ал. 1 от ЗЗД има обратно действие, което заличава с обратна сила както правните последици от сделката, така и самия факт на сключването му. Това се установява от разпоредбата на чл. 34 от ЗЗД, уреждаща последиците от нищожността и унищожаемостта на договорите, както и от ППВС № 1/79г, съгласно което унищожаването на договора е посочено като основание за възникване на задължението за връщане на полученото на отпаднало основание по чл. 55, ал. 1, пр. 3 от ЗЗД.

С оглед изложеното следва, че след влизане в сила на решението на СГС, с което е отхвърлен иска на Кредитна къща Еврокомерс ЕООД за връщане на сумата от 50 000лв на договорно основание- сключения договор за заем, поради унищожаемост на сделката на осн. чл.31 от ЗЗД, следва да се приеме, че ответникът Ц. не е получил тази сума като заемна по договор за заем и съответно няма задължение да я върне в изпълнение на поетото по договора за заем задължение за връщане на заемната сума, както и ищецът Кредитна къща Еврокомерс ЕООД няма право да получи и задържи сумата от 50 000лв на договорно основание. Всяка от страните, получила изпълнение на договорното основание, унищожаено с обратна сила, дължи връщане на полученото - доброволно или след съответен иск и принудително изпълнение.

С оглед изложеното следва да се приеме, че за допустимостта и уважаването на настоящият иск, предявен на извъндоговорно основание, няма значение изпълнението или неизпълнението на договорното задължение на ответника С. да върне сумата от 50 000лв, претендирана сега от него на осн. чл.55,ал.1,пр.3 от ЗЗД- като получена на отпаднало основание. Ако С. беше погасил задължението си като форма на изпълнение на поето задължение по договора за заем, то ищецът би следвало да върне сумата получена на унищоженото основание.

Така или иначе, по делото се установява, че след започнало принудително изпълнение от С. е събрана сумата от 50 000лв, което ведно с други приети за дължими суми за лихви и разноски, е преведена по изп.д. № 780/2013г от ЧСИ М. на ищеца, което не се спори. Също така се установява, че тази сума е върната изцяло от Кредитна къща Еврокомерс ЕООД, като средствата са заплатени на ЧСИ Д. по изп.д. № 339/2019г, за която сума ЧСИ Д. удостоверява, че към 13.09.2019г няма разпределение.

Връщането е на сума от 51 245лв, а не само на сумата, за която е издаден обратен изпълнителен лист, като както беше посочено по горе задържането на сумата от Кредитна къща Еврокомерс ЕООД, след отпадане на договорното основание за връщане на сумата като заемна, би било без правно основание.

Ето защо, следва да се приеме, че по делото се установява, че ищецът е превел на ответника сумата от 50 000лв, на отпаднало основание и ответникът дължи връщането на тази сума на ищеца като получена на отпаднало основание. Липсват доказателства за връщането на сумата, получена на отпаднало основание от ответника. Не се установява, видно от гореизложените мотиви и противно на твърденията на ответника, погасяване на задължението на ответника като договорно такова за връщане на заемна сума, тъй като принудително събраната сума от ЧСИ М. е върната от ищеца, след влизане на решението на СГС, с което е отхвърлен неговия иск по чл.422,ал.1 от ГПК. А и както беше посочено договорното правоотношение не обвързва страните и изпълнението въз основа на него е изпълнение на отпаднало основание.

По делото се установява, че ищецът е предоставил на ответника на отпаднало основание сумата от 50 000лв. Същата сума дължи да върне , поради отпадане на основанието за нейното получаване и ответникът на ищеца. Предявеният иск за заплащане на сумата от 50 000лв следва да бъде уважен изцяло.

Неоснователно е позоваването от ответника на разпоредбата на чл.58 от ЗЗД. За да се ползва от тази разпоредба ответникът следва да установи ,че е недееспособен. По делото няма такива доказателства. Напротив, дори решението на което се позовава С. по гр.д. № 1384/2014г на СГС установява, че ответникът е дееспособно лице, което към определен момент- сключването на договор за заем, не е разбирал свойството и значението на постъпките си и не е могъл да ги ръководи. Липсват доказателства за установена и обвързваща съда и страните недееспособност на ответника С.. Недоказаният факт в гражданския процес е ненастъпил, поради което съдът следва да приеме, че не се установява ответникът С. да е недееспособен. Дори и да се приеме, че фактически по делото се установява, че ответникът не разбира своите постъпки и не може да ги ръководи, а такива доказателства по делото няма, недееспособността, извън тази по чл.31 от ЗЗД, не може да се установява инцидентно. Ето защо, съдът приема, че възражението на ответника е недоказано и неоснователно. Ответникът С. е правно дееспособен и не може да се позовава на разпоредбата на чл.58 от ЗЗД.

Във въззивната си жалба ответникът С. се позовава на чл.34 от ЗЗД и иска връщане от Кредитна къща Еврокомерс ЕООД на полученото по договора за заем. Това възражение се прави в този смисъл за първи път пред въззивната инстанция , не се основава на новонастъпили или новоузнати факти, поради което се явява преклудирано. Независимо от това следва да се посочи, че Кредитна къща Еврокомерс ЕООД е върнала полученото на договорно основание. Без значение е, че ЧСИ още не е

разпределил полученото от Кредитна къща Еврокомерс ЕООД. Правнорелевантно е, че Кредитна къща Еврокомерс ЕООД е върнало получената главница от 50 000лв поради отпадане на договорното основание за нейното получаване. Ако ответникът счита, че ищецът дължи на осн.чл.34 от ЗЗД връщане и на друго престоирано, то това следва да се заяви по надлежен ред, а не като възражение пред въззивната инстанция.

Пред първата инстанция ответникът е направил възражение за погасяване по давност. Възражението не се поддържа пред въззивната инстанция. За пълнота съдът следва да посочи, че вземането на ищеца на извъндоговорно основание е възникнало с влизане в сила на решението на СГС по гр.д. № 1384/2014г- на 09.07.2018г. Настоящият иск е предявен на 18.07.2019г , поради което няма как да е изтекла погасителна давност засягаща вземането на ищеца по чл.55,ал.1,пр.3 от ЗЗД, която съгласно чл.110 от ЗЗД е петгодишна.

По отношение на насрещния иск

С насрещният иск и неговото уточнение ищецът С. поддържа, че Кредитна къща Еврокомерс ЕООД се е обогатило със сума, получена вследствие на разпределението на ЧСИ М., която не се е дължала на дружеството , а ищецът по НИ се е обеднил с разликата между действителната стойност на продадения имот и цената получена на публична продан. Така предявеният иск с правно основание чл.59 от ЗЗД е неоснователен.

За да бъде основателен иск на процесното основание следва да се установи обедняване в имуществото на едно лице за сметка на друго, което да се е обогатило, установяването на връзка между обедняването на ищеца и обогатяването на ответника, която произтича от общи факти, породили това обогатяване и обедняването, както и липса на основание за имущественото разместване.

По делото не се установява обогатяване на ответника със сума, което да се намира в причинна връзка с обедняване на ищеца по НИ. По твърдения на ищецът обедняването му се дължи на занижената стойност на която е продаден имота му на публична продан. Обогатяването на ответника се твърди да е настъпило поради недължимо изпълнение. На първо място следва да се посочи, че няма обогатяване на ответника Кредитна къща Еврокомерс ЕООД, поради връщане на полученото по принудителното изпълнение. Към определяне размера на цената, на която е продаден имота на ответника, Кредитна къща Еврокомерс ЕООД няма отношение. На следващо място следва да се посочи, че няма общи факти, които да са причина за твърдяното обогатяване на ответника и обедняване на ищеца. Дори по твърдения в НИМ обедняването и обогатяването се дължат на различни факти- получаване на нещо недължимо и занижена цена на имота на публична продан. Не се установява фактическия състав на чл.59 от ЗЗД , поради което предявеният иск следва да бъде отхвърлен.

По делото изслушаната СТЕ няма отношение към неоснователността на иска по чл.59 от ЗЗД, поради което и съдът не обсъжда оспорванията ѝ, поддържани във въззивната жалба на Ц. С..

Изводите на двете съдебни инстанции частично не съвпадат. Първоинстанционното решение следва да бъде отменено в частта, с която предявеният иск от Кредитна къща Еврокомерс ЕООД е отхвърлен за сумата от 25 000лв и така предявеният иск следва да бъде уважен. В останалата си част решението на СГС следва да бъде потвърдено.

По отношение на разноските:

С оглед изменения резултат от делото настоящият съдебен състав следва да измени първоинстанционното решение в частта за разноските.

Право на разноски има само ищецът по първоначалния иск.

Липсва производство пред настоящата съдебна инстанция по размерите на разноските възприети от СГС, поради което съдът дължи изменение на тези размери само с оглед изменения изход от спора.

С оглед изхода от спора на ищеца се дължат разноски от още 1000лв, а решението на СГС следва да бъде отменено в частта, с която Кредитна къща Еврокомерс ЕООД е осъдено да заплати разноски за сумата от 1413.50лв.

Пред настоящата инстанция въззивникът претендира разноски от 500лв за запладена държавна такса, която сума следва да се възложи върху насрещната страна Ц.С..

Предвид изложените съображения, състав на Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 266900 от 10.12.2021г, постановено по гр.д. № 9568/2019г на Софийския градски съд, ГО, I-7 състав в частта, с която е отхвърлен предявеният иск от Кредитна къща Еврокомерс ЕООД против Ц. М. С. за заплащане на сумата от 25 000лв, както и в частта, с която Кредитна къща Еврокомерс ЕООД е осъдено да заплати разноски за сумата от 1413.50лв и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Ц.М. С. с ЕГН ***** да заплати на Кредитна къща Еврокомерс ЕООД с ЕИК 201250083 сумата от още 25 000лв, получена на отпаднало основание, поради унищожаване на договор за заем от 19.02.2013г, на осн. чл.55,ал.1, пр.3 от ЗЗД, ведно със законната лихва върху сумата от 18.07.2019г до окончателното ѝ изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 266900 от 10.12.2021г, постановено по гр.д. № 9568/2019г на Софийския градски съд, ГО, I-7 състав в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА Ц.М. С. с ЕГН ***** да заплати на Кредитна къща Еврокомерс

ЕООД с ЕИК 201250083 сумата от 1500лв-разноски по делото , направени пред първата и настоящата инстанция на осн. чл. 81 вр. чл.78,ал.1 от ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС , при условията на чл. 280, ал. 1 от ГПК с касационна жалба в 1месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____